

Дівчині без країни

Богдан Рубчак

Добра сестро птахів,
дівчино без спогаду,
щоночі дивишся
крізь спів чужих каламуть,
щоранку дивишся
крізь вій золоту погоду,
як у майстернях сердець
приготовляють зиму.

Завжди незнайома
дівчино без сузір'я,
усюди бачиш
очей найсумніші пісні,
так ясно бачиш,
як орли мрію міряють
і старим матерям
з сердець виринають синів.

Дівчино без дороги,
мандрівнице без дому,
захмарені болем
наші полудні бліді.
Що ж розкажеш про нас
по мандрюванні довгому,
коли ввійдеш, одна,
у свій опромінений дім?